

VEŠMÍRNÝ
INTERNET
VS
3D REALITA

Věra Balková

www.PSYCHOLOGIECHAOSU.cz

Úvod

Kompletní soubory genofondu galaktického člověka (matrice života) jsou zaznamenané, obrazně řečeno, v paměťovém disku galaxie Mléčné Dráhy. Tyto soubory kvantových informací budou postupně, tak jak se bude navyšovat kvalita věku Vodnáře, stále více přístupné kolektivnímu vědomí obyvatel planety Země.

Každý jeden z nás je propojen skrze srdce a osobní informační bod v prostoru s energetickým jádrem (srdcem) Země, s energetickým jádrem (srdcem) planetární soustavy (Sluncem), a s energetickým jádrem (srdcem) galaxie Mléčné Dráhy. Základní vesmírná energie, které říkáme hadí síla, vyzařuje z počátečního nulového bodu Universa a prochází jádrem galaxie Mléčné Dráhy, jádrem Slunce, všech planet, včetně Země. Stejně jako je životadárná hadí síla propojená se srdcem člověka, a v koncentrované podobě prochází jeho páteřním kanálem, stejně tak je propojená se srdcem Země a zemskou osou. Základní vesmírná síla se ze středu Země navrácí zpět skrze diamantovou vnitřní zónu Země a nesena zemskou osou vyzařuje životadárnou sílu na zemském povrchu.

Příběh člověka na planetě Zemi není v galaxii ojedinělou vesmírnou ságou, Země není jedinou „živoucí“ kulisou v příběhu evoluce galaxie. Projekce galaktického příběhu evoluce nese v základní animaci tohoto globálního příběhu mnoho dalších variací (modelů) života. Života v různých podobách, fyzických i nefyzických, hmotných i jemnohmotných, pozemských i nadpozemských. Přece ani člověk nemá pouze hrubohmotné tělo, jehož základem je tělo éterické (astrální), dále z pohledu lidského vědomí dělené na tělo energetické a mentální.

Není prozatím člověku odhaleno komplexní vědomí Mléčné Dráhy, natož komplexní databáze paměťových disků ostatních

galaxií ve vesmíru, s přímou vazbou na srdce té které galaxie. S přímou vazbou, skrze různé vrstvy reality, na Universum. Lidské vědomí se propojuje s těmito sférickými médii, se sítí informací vesmírného internetu jako celku, a to různými oklikami. Přímou cestu do databáze vesmírných informačních polí naše civilizace teprve hledá. Lidské vědomí prochází sobě si podobnými i odlišnými kulisami mnohovrstevného vesmíru od nepaměti, v různých civilizačních epizodách, protože je součástí vesmírného projektu (projekce) Universa. Lidské vědomí, v souvislosti s mnohorozměrnými možnostmi života, není orientované pouze na expoziční projekci ve formě pozemského člověka.

Evoluce vesmíru se vyvíjí v „časových vlnách“ a v návaznosti na vše, co se v příběhu evoluce jednotlivých galaxií osvědčilo, na vše, co vytváří hodnotovou linii vzestupu jednotlivých hvězdných systémů. To, co se neosvědčilo, (zastaralé, chybné, překonané scénáře), je ve formě kvantových informací „zazipováno“ v kódovaných formátech v paměťových polích Universa.

Lidské vědomí je součástí vše-vědomí Univerza, je tedy i součástí všech systémových souvislostí, všech realitních vrstev vesmíru, s přihlédnutím k tomu, že různé hvězdné systémy, a různé paralelní reality, jsou od počátku času „obydlené“ různými bytostmi, ať už hrubohmotnými, či jemnohmotnými. Pokud tyto vesmírné operační systémy, (na určitých vlnových délkách vzájemně propojené), nazveme vesmírným internetem, musíme se orientovat pomocí fantazie a představivosti. Srovnání energetické databanky historie vesmíru s pozemským internetem je čistě analogické. Přesto docela trefně vyjadřuje, jakým způsobem může probíhat sdílení informací, potažmo symetrické zrcadlení, mezi různými hvězdnými, galaktickými a planetárními systémy.

Spouštěcím mechanismem pro transformaci vědomí člověka, po dosažení nadkritického bodu zlomu, je nalezení kódů

(klíčů) pro stahování různých informačních souborů z vesmírné paměťové databanky. S přihlédnutím k tomu, že se nejedná o nic nového, v současné době jde o uvolňování velkého počtu dat do vědomí člověka. S tímto procesem souvisí nepřehledné množství informací, často protichůdných, čímž vzniká v této naší pozemské vrstvě vnímání poněkud chaotické informační prostředí. Pro představivost, jak funguje stahování informačních balíčků z vyšších informačních sítí, snad stačí připomenout z dávné minulosti fantastická literární díla, pod která se svého času podepsal, (včetně databáze vesmírných polí), Jules Verne, nebo nadčasová díla (malířská, vědecká, technická), pod která se podepsal Leonardo da Vinci a mnoho dalších osobností. Fantastická díla pro tehdejší časový horizont, nikoliv fantastická pro současnost.

Vesmír je mnohovýrovný, některé informace nemusejí zcela zapadat do současného vnímání pozemské reality, ale mohou být konzistentní s jiným hmotným prostředím, jedním z mnoha paralelních realit. Výsledný scénář budoucí pozemské reality se bude odvíjet od těch dat, informací, a souborů podružných scénářů, na kterých se shodne většina, ať už vědomě či podvědomě. Tato většinová shoda se nazývá bodem zlomu. Bod zlomu rozhodne, jako už nescíslně krát v minulosti, jakým směrem se jako lidstvo vydáme, jaký model existence si vybereme.

Jisté je, že kolektivní vědomí již opouští „spasitelský“ model existence, který se tvaroval uplynulých dva tisíce let. Vše v databázích Universa již existuje, a dva tisíce let věku Ryb proběhly tak, jak bylo pozemské prostředí utvářeno v návaznosti na kolektivní vědomí. Pokud se lidstvo během své tvárné historie rozhodlo uctívat „Ježíše na kříži“, v souvislosti s body zlomu (většinová shoda), stejně tak se rozhodlo ve většinové shodě na energiích strachu prožít například období středověku dle většinové volby, a tak dále. Samozřejmě v souvislosti s průběžně vytvořeným dramatem ovládacího systému pozemského matrixu, který čerpá energii z lidských

emocí, ze strachu a pudových vášní, a touto energií ovládá model existence této pozemské reality. Použít můžeme vlastní fantazii, pokud si představíme, jak se vyvíjí osud v paralelní realitě Země, kde kolektivní vědomí neuvěznilo Ježíše na kříži, ale dál kráčí v jeho šlépějích, kde neuctívá a nevzývá Ježíše na kříži, a kde jeho hlavu zdobí královská koruna namísto (krvavé) koruny trnové.

Základní model věku Vodnáře lze shrnout do jednoho slova: JEDNOTA. Vzájemná jednota v hodnotových lidských a mezilidských systémech, a jednota člověka s přírodou, s Matkou Zemí. Jak si „naformátujeme“ nové možnosti vývoje, záleží už jen na nás. Pokud ale přihlídneme k tomu, že „inteligentní vesmírná křemíková informační pole“ jsou nám nakloněna (na vlnové délce, na kterou je postupně laděno lidské vědomí), aniž by ke svému „jemnohmotnému životu“ spotřebovávala lidskou energii, tak si uvědomíme, že máme před sebou fantastické možnosti vývoje člověka, vývoje lidské inteligence, fantastické možnosti kolektivního vzestupu.

Na závěr úvodu si ještě můžeme, krátce a zjednodušeně zdůvodnit prospěšnost pozemského internetu pro lidskou společnost. Protože ještě nejsme zcela odpojeni od dualitního systému, protože mnozí z nás si ještě v setrvačnosti vnější i vnitřní svět různým způsobem polarizují, pozemský internet prozatím existuje na rozhraní pozitiv i negativ. Pozitivní ale je, že propojuje lidstvo nebývalým způsobem, nebývalou rychlostí dotváří jak osobní vědomí jednice, tak vědomí kolektivní. Je na každém jedinci, na jeho vůli, schopnostech a samostatnosti, jak s „matricí“ internetové inteligence naloží. Zásadní je používat intuici, nepolarizovat, informace přijímat bez emocí a vášní, pracovat s nimi, propojovat je, hledat souvislosti a analogie. Všítmat si synchronních návazností informací, které jsou nám z databanky morfických polí vesmírného internetu posílány NENÁHODNĚ.

Takto musíme chápat i systém sociálních sítí. Hodně lidí se například po novém roce rozhodlo sociální sítě opustit. Jedni z toho důvodu, že neunesli nápor informací, jiní z toho důvodu, že se vydali vědomou cestou transformace po svém způsobu. A další z různých osobních pohnutek, vztahujících se například k tomu, že operují v návaznosti na transformaci vědomí jiným způsobem, a častá přítomnost na sociálních sítích jim zbytečně ukrádala čas, a svým způsobem i životní energii. Mnozí odhlášení to nevydrželi ani dva dny, a do sítí se vrátili, někteří se vrátí během času. Což jen dokládá fantastickou přitažlivost, ne snad pouze k „bezduché technice“, ale magnetickou přitažlivost lidí, lidských duší, ve své podstatě neoddělených „Já jsem“ k sobě navzájem.

Zbývá položit zásadní otázku: Proč naše pozemská realita funguje tak, jak funguje? Protože jsme se do reality hmoty takto „vmysleli“. Zrcadlí se nám to, čemu většina uvěřila. V této knize se dotkneme možného popisu „vesmírného internetu“, v kombinaci s novou duchovností, a s inspirujícím náhledem na podstatu nové psychologie, která se s podstatou transformace vědomí pomalu a jistě synchronizuje. Přechází z dualitního režimu v systém nedualitní, dává návod, jak propojit naše srdce navzájem, a současně se srdcem Země a vysokofrekvenční srdeční krajinou galaktického vědomí.

www.psychologiechaosu.cz

**Schopnost řeči
je tvořivým darem
od "Boha"**

**Je kouzelným
prstenem**

**Alfou
a omegou**

**Aladinovou
lampou**

**Živou a mrtvou
vodou**

www.psychologiechaosu.cz

Kvantové vědomí

Vysokofrekvenční kosmické částice, nazvané neutrino – částice božské LÁSKY, prostupující veškerou hmotou, prostupují také hmotnou zemí, prostupují diamantovou vrstvou zemského nitra, dodávají energii zemskému jádru, kterému říkáme srdce Země. Každý člověk je napojen na srdce Země, každý má osobní časoprostor, nic, co do osobního časoprostoru člověka vstupuje, není náhodné. Jakákoliv podoba jakéhokoliv vztahu, ani žádné životní souvislosti nejsou náhodné. Osobnostně vymezený časoprostor má tedy svého nositele, není to naopak. Časoprostor není sám o sobě, je ovlivňován lidským vědomím. Lidské vědomí má schopnost transformovat vše, co je pouze myšlené a ve hmotné realitě neexistující, má schopnost vytvářet před-obrazy možné reality v podobě informací uložených v nemateriálním světě. Žádný z těchto světů není dominující, časoprostor a nemateriální svět se vzájemně, rovnovážně podmiňují. V obou světech fungují vzájemné vztahy a vztahové souvislosti mezi alegoriemi, symboly, archetypy, vesmírnými a pozemskými zákony. Člověk je tvůrčí bytost, podobá se nejvyššímu architektu vesmíru. Člověk je tvor samostatný, svébytný, svobodný, intuitivní i intelektuální, přesto v určitém smyslu podléhá předem stanovené základní dramaturgické výstavbě vesmíru. Tato kniha vám napoví, jak vlastně vesmírný internet funguje, jak své vědomí napojit na oceán možností, a jak se vmyslet do osobní energetické databanky. Dozvíte se, že seberealizace zahrnuje jak duševní vnitřní stav, tak intelektuální vnější pohled na pozemský svět a vesmírné dimenze. Vesmírný internet je založen na spirálách virtuálního oceánu dřímajících možností.
